

12- Resulullah (S.a.v.) hevasına göre değil ancak vahiyle konuşur.

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ؟

O asla kendi arzu ve hevesine göre konuşmaz.

إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ؟

Onun bildirdikleri, kendisine Allah tarafından gelen vahiyden başka bir şey değildir. *Necm Sûresi 3- 4. Ayetler*

Yani sizin inkâr ettiğiniz ve onun söyledikleri rastgele, keyfî söylenmiş şeyler değildir, Kur'an diye söyledikleri şahsî arzuları olmadığı gibi hükümleri beyan, dinin tebliği, kuranın tefsiri söylediği her şey vahiydir. O sadece Allah'ın kendisine vahiy yolu ile bildirdiğini konuşur ve Allah'ın emrettiklerini hiçbir ilâve ve noksanlık yapmadan kamilen tebliğ eder.

Ahmed bin Hanbel, Ebu Davud ve İbni Ebî Şeybe'nin rivayetlerine göre Abdullah bin Amr şöyle dedi: Rasulullah'tan duyduğum ve ezberlemek istediğim her şeyi yazıyordum. Kureys "Sen Rasulullah'tan duyduğun her şeyi yazıyorsun, halbuki Rasulullah da bir beşerdir, öfke halinde konuşmuş olabilir." diyerek beni bundan menettiler. Ben de yazmaktan vaz geçtim ve bunu Rasulullah'a anlattım. Rasulullah: "Yaz, Allah'a yemin ederim ki benden haktan başka bir şey çıkmaz." buyurdular. Ebu Davud, ilim,3).

Peygamber Efendimiz teşrî dönemi boyunca üç şekilde hüküm vermiştir ve bu hükümleri de bizim için kesinlikle bağlayıcıdır.

1. Kuran ayeti gelir onunla hüküm verir,
2. Allâh'ın kendisine indirdiği Hikmetle yani Sünnetle hüküm verir. Sünnet de vahiy kaynaklıdır ve bu vahye "**vahyi gayrı metlûv**" denilir.
3. Hiç vahiy gelmez ama o an hükme bağlanması gereken bir mesele vardır. O da önce müşavere eder, sonra da içtihad ederek hüküm verir. Bu kısım ise ibâdetlerde değil, idâri ve sosyal işler noktasında cereyân etmiştir. Allah'ın haram kılmadığı hususlarda icthad etmiş, hatta bazı münafıkların Tebuk gazvesine katılmalarına izin vermiş bu sebeple Allah "Allah seni affetsin, onlara niçin izin verdin?" buyrulmuştur.

Bu son kısımda zelle (hata) ihtimali vardır, ancak hata durumu çok az ve istisnaidir. Lakin bu noktada bir zelle vaki olmuşsa, mutlaka bu gerek **vahy-i metlûv**, gerekse de **vahy-i gayri**

metluv ile düzeltilmiştir.

Demek Kur'ân'a göre Peygamber Efendimiz Kur'ân'da hükmü belirtilmeyen şeylere dair hükümler verebilir veya Kur'ân'da hükmü verilmiş şeyleri tefsir edebilir. Bizler de ona itaat eder, muhalefet etmeyiz. Kur'ân'ı doğru anlamamıza yarayan veya müstakil hüküm ifade eden Hadisi Şeriflerini rivâyet yönünden sahih olmak kaydıyla delil olarak alır ve onlarla amel ederiz.

Bunun dışında kalan zayıf hadisleri faziletli ameller noktasında delil kabul edebiliriz, ancak bunlar üzerine haram/helal gibi hükümler bina etmeyiz. Bazı şartlarda delil olabildikleri yerler de varsa da bu konuyu daha da detaylandırmaya burada hâcet yok.

Uydurma rivayetler ise merdut sayar kabul etmeyiz.

Hadis-i şeriflerin etrafında şüpheler oluşturarak Rasûlullah'ın (s.a.v) Kur'ân âyetlerini tefsir ve tebyin etmesini hazmedemeyenler, hatta daha da ileri gidip Allah'ın, Rasûlü'ne postacı diyecek kadar ileri gidenler ayetlere diledikleri ve arzu ettikleri bir şekilde yorum ve açıklama yapmaktadırlar. Kuranda Kader konusundan tutun Şefaate, Mucizelerden tutun cehenneme kadar bir çok ayeti reddedip hevalarına göre bir din uydurma gayretinde olanlar ne gariptir ki kendilerini kuran müslümanı olarak tavsif edip bizleri uydurulmuş dine tabi olmakla itham etmektedirler.

Kur'ân-ı Kerîm ve sünnet-i nebeviyye tıpkı et ile kemik gibidir. Eğer sünnet-i nebeviyyenin Kur'ân-ı Kerîm'in anlaşılması noktasında rehberliği ve kılavuz oluşu reddedilir, kabul edilmezse geriye hevâ ve hevese göre yorum yapmaktan başka bir şey kalır mı? Sünneti devre dışı bırakmak isteyenlerin asıl hedef ve maksatları Hristiyanlıktaki bir ibadet modelini İslam toplumuna kabul ettirmektir. Ama bu ayet hakkı görmek istemeyen bu hadis

inkârcıların yüzünde bir tokat gibi patlamakta ve وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ

O asla kendi arzu ve hevesine göre konuşmaz.

إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۚ

Onun bildirdikleri, kendisine Allah tarafından gelen vahiyden başka bir şey değildir demektedir.